

Beeld/spraak

Mine DALEMANS / Jozefien VAN HUFFEL

KERSBEEK-MISKOM | Hij zoomt in en klikt, de man in uniform. Tegelijk lijkt hij verder te kijken, over zijn leesbril heen. Er is de verte van vroeger, van de zomerdag die deze plek en plechtigheid gedenken. In 1942 kwamen drie jonge soldaten hier in Kersbeek om in een vliegtuigcrash. Ook is er de verte van Australië en Nieuw-Zeeland, waar hun moeders voor altijd ver weg bleven. En er is de verte van later. Want als we gedenken, dan is dat in de hoop dat nooit een ouder nog een kind ziet verdwijnen aan de einder.

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Aanstellerij

KERK & leven, 7 AUGUSTUS 2013

Ik was blij met de reactie van Freddy Valcke over het dragen van de hoofddoek. Met deze betuig ik hem dan ook mijn steun. Ik heb inderdaad de indruk dat moslims de jongste tijd alles uit de kast halen om te tonen hoe gelovig ze wel zijn.

Wij, rooms-katholieken, hebben al heel wat wijzigingen meegemaakt in de algemene regelgeving. Niet altijd tot ieders tevredenheid, maar er beweegt wel wat in de Kerk. Het gaat weliswaar heel traag, maar het schept perspectieven. Een en ander werd al tot de essentie herleid. Ook de nieuwe paus doet goede pogingen om het uiterlijk vertoon in de Kerk te vereenvoudigen.

Respect voor ieders overtuiging houdt in dat men niet probeert te dwingen door middel van uiterlijke tekens. Waarom werden alle christelijke symbolen weggehaald uit de openbare gebouwen? Inderdaad, om

de neutraliteit te verzekeren. Is het dan te verdedigen dat wij op straat te pas en te onpas worden geconfronteerd met uitgebreide vestimentaire aanstellerij? Als dit te maken heeft met de geloofsbelijdenis, dan zijn er goede alternatieven en plaatsen om dat te doen. In de moskee en in de huiskring, bijvoorbeeld.

Politieke partijen die dergelijke aanstellerij steunen, maken zich volgens mij schuldig aan populisme.

Wies JOCHEMS, Lier

Paulus

KERK & leven, 7 AUGUSTUS 2013

Ik wil jullie van harte feliciteren met jullie blad. Sinds enige maanden lees ik bijna alle artikels. Mijn waardering voor uw puik pastoraal werk dat vandaag niet altijd even makkelijk is.

Tegelijk wil ik reageren op de lezersbrief van Mieke Leclair over de eucharistie. Het valt mij op dat de katholieke Kerk in de eerste helft van de vorige eeuw

ongeveer dezelfde opvatting over God huldigde als het jodendom ten tijde van Jezus: een angstaanjagende God die van de mens verwacht dat hij zijn geboden strikt naleeft. Een God die het verloop van de geschiedenis gebruikt om ons te belonen of te straffen – zonde als oorzaak van het kwaad. Een God ook die rekenschap zal vragen. We moesten onze hemel zelf verdienen.

Saulus, die aan de voeten van Gamaliël opgevoed werd in het farizeïsme (Handelingen 22, 3), heeft geleerd de voorschriften van de Thora strikt te onderhouden om zo 'gerechtvaardigd' te worden in Gods ogen. De farizeeër moest dus ook zelf zijn hemel verdienen. Zelf zegt Paulus: „Ik heb de aanhangers van de Weg (Jezus) tot de dood toe vervolgd” (Handelingen 4). Hij was dus een joods extremist. In Matteüs 23, 1-39 leren we het farizeïsme, dat door Jezus wordt veroordeeld, beter kennen: de godsdienst dient er om

Schriftgeleerden en farizeeërs op een voetstuk te plaatsen.

Een ongeval bracht Paulus tot bekering. Saulus werd Paulus. Die naamsverandering wijst op een totale breuk met het verleden. Paulus durfde de bevrijdende boodschap van Jezus stellen tegenover het wettische farizeïsme. Dat komt vooral tot uiting in zijn brieven aan de Romeinen (7, 8) en de Galaten (2, 15-17).

Het is dus niet, aldus Paulus, omdat we de Thora, de wet, naleven dat we zullen gerechtvaardigd (geheiligd) worden, maar door ons geloof, ons vertrouwen in Jezus Christus. Hier wordt het Oude Verbond afgeschreven ten voordele van het Nieuwe Verbond, dat door Jezus' bloed gesloten werd (1 Korintiërs 11, 25).

Paus Johannes XXIII heeft met het Tweede Vaticaans Concilie de Kerk weer op het rechte spoor willen zetten. 'De vrijheid van de kinderen Gods' verlost ons van dwang, vrees, angst en zet de deuren open voor een samen-

zijn in het huis van de Vader, het Koninkrijk van God.

In 1979 schreef de Vlaamse dominicaan en theoloog Ambroos Remi Van de Walle het boek *Verlost tot vrijheid*. Het is als het ware een herhaling van het betoog van Paulus: God bemint de mens, bemint ieder mens, zelfs de zondaar – maar niet de zonde. Jezus heeft ons dat duidelijk gemaakt door zijn leven, sterven en verrijzen. Zoals Hij indertijd – en nog steeds – zijn volk verlost van de 622 voorschriften die de joodse overheid het volk oplegde, zo zijn ook wij verlost van de druk, dwang en vrees die de toenmalige Kerk haar gelovigen opdrong. Gedaan met aflaten, vasten, quatertempdagen, verplichte zondagsmis, het (hoewel nog steeds) verplichte celibaat, enzovoorts.

En toch is er nog altijd niet voldoende vrijheid en blijheid in ons godsdienstig leven. Het evangelie zou toch een blijde boodschap moeten zijn?

Karel DRIESSEN, Hasselt